

Opis odmienności bohaterek dopełnia ich prezentacja na poziomie kompozycji wierszowej. Z pozoru wydaje się, że ich zestawienie odbywa się na zasadzie pełnej odpowiedniości, którą sugerują zwłaszcza liczne paralelizmy (anaforyczne powtórzenia typu: „Rzecz jest w tym”, czy opisujące wiek obu dziewcząt frazy: „Ja / mam szesnaście lat” i „Ona / ma szesnaście lat”). Każde zdanie dotyczące wyglądu „ja” znajduje swój analog (będący w gruncie rzeczy zaprzeczeniem) w charakterystyce tej „drugiej” (na przykład: „Wyrzeźbiła mi ciało harmonia” i „Wykoślawił jej ciało tryper”). W tym miejscu pojawia się jednak drobna niezgodność w graficznym układzie zdań. O ile bowiem w autoopisie mówiącej mamy do czynienia z konsekwentnym, harmonijnym przestrzeganiem zasady pokrywania się granic członów syntaktycznych z granicami wersów („wyrzeźbiła mi rysy duma –”), o tyle w partii dotyczącej jej rówieśniczki pojawiać się będzie w niektórych momentach przerzutnia

(„wypokraczył jej rysy / syfilis”). Wydaje się, że jest to zabieg celowy i uzasadniony. Zaburzenie wierszowego uporządkowania tekstu można interpretować jako odpowiednik właściwej dla świata tej bohaterki dysharmonii. Kolejną jej oznaką byłoby wydzielenie jako odrębnych wersów słów o negatywnym zabarwieniu („syfilis”, „kurwa”). Jeśli uwzględnimy jeszcze fakt, że w części odnoszącej się do „ja” wyróżnione w taki sposób zostało tylko słowo „kwiat”, dysonans między obu światami uwidoczni się jeszcze bardziej.